

6 Wie zou dat niet willen: je stage op Hawai'i? Jeroen Rietjes en Frans Snik hadden het geluk om dit waar te maken. Frans doet in deze Koerier verslag van hun onderzoek aan de bezienswaardigheden die Hawai'i heeft te bieden zoals... de zon.

22 Speciaal voor de echte whisky-liefhebber organiseerde het bestuur "Anno Luce: richting de verbeelding" een whiskyproefavond in het kleinste en gezelligste café van Eindhoven "The Little One". Whiskykenner Igor Aarts deelt met ons zijn bescheiden mening over de lekkere whiskies die deze avond aan onze neuzen voorbij kwamen.

30 Wat maakt Nederlanders nou anders dan Belgen? Belgen organiseren cantussen, zoals we afgelopen januari hebben mogen ervaren. Maar er zijn meer verschillen. Ons eigen dispuut Barabas legt het in deze editie van de Koerier eens haarfijn uit.

2...	Redactioneel
3...	Doorgelicht
4...	Mogen wij even STOOren
6...	De zon en haar spectrum op Hawai'i
10...	Tweedaagse excursie Amsterdam
15...	Excursie Shell - Rijswijk
18...	Whiteboard
20...	Excursie naar Océ
22...	Universiteitscollege Big History
23...	Oplossing raadsels Koerier 2
24...	Whiskyproeverij
26...	Sinterwaals (*1976 - 2002 *2002 - ?)
27...	De Van-der-Waalsliedwedstrijd
29...	Legpuzzel
30...	Hertog Jan-excursie
31...	FIRE!!!!!!
32...	Van der Waals voor beginners
34...	Mijn eerste Chaos Dies
36...	Enkele zeer objectieve verschillen tussen België en Holland!!!
38...	Activiteitenagenda
38...	Adverteerdersindex

Vele trouwe lezers van de Koerier hadden waarschijnlijk verwacht nu een themakoerier voor zich te hebben liggen dragende het thema “Nanotechnologie”. Helaas is door samenloop van omstandigheden, waar ik nu niet dieper op in zal gaan het thema één Koerier verschoven. Ik heb er alle vertrouwen in dat het voor Koerier 4 helemaal voor elkaar gaat komen. Onze aller EB-er Edwin is al druk bezig geweest met het regelen van editorials en advertenties van bedrijven die zich aangesproken voelen door dit thema. Verder zullen er als het goed is ook diverse bijdragen vanuit de onderzoeksgroep Fysica van Nanostructures, de capaciteitsgroep van prof. dr. ir. Wim de Jonge, komen.

Maar genoeg over de komende themakoerier, daar moeten jullie nog even op wachten. Deze Koerier is door het verschuiven van de themakoerier iets dunner uitgevallen dan de bedoeling was. Gelukkig is dit probleem aardig ondervangen door het uitgebreide stageverslag van Frans Snik, die samen met Jeroen Rietjens wat maanden heeft doorgebracht op het altijd zonnige Hawai’i.

Nieuw in deze Koerier is het Whiteboard, waarop een verzameling van allerlei onzinnige maar wel ontzettend leuke dingen is te vinden, zoals foto’s, quotes en strips. De verzameling quotes is op het moment nog vrij beperkt, maar jullie kunnen daar verandering in brengen door quotes te noteren op de daarvoor sinds kort speciaal opgehangen lijst in de Van-der-Waalskamer.

Ook zeker het vermelden waard is de bijdrage van ons eigen Belgische dispuut Barabas. In dit literaire hoogstandje brengen ze inzicht in de verschillen die er zijn tussen Belgen en Nederlanders. Tevens staat er een excursie naar hun land en universiteit van herkomst op het programma, maar die heeft op moment van schrijven nog niet plaatsgevonden. Daarover volgt wellicht meer in de volgende Koerier.

Na dit overzicht rest mij alleen nog de taak jullie veel plezier te wensen met het lezen van de Koerier. Bij deze dus.

Prefazione di Presidente

Een nieuw jaar, een nieuwe Koerier. De tweede alweer van het nieuwe bestuur. Of zijn we al niet meer nieuw? Misschien moeten hiervoor duidelijkere richtlijnen worden gesteld opdat wij niet in een identiteitscrisis kunnen komen, laat staan in een zwart gat vallen. Over twee jaar zijn we ouwe lullen in ieder geval, zo veel is zeker in het dynamische gezelschap dat Van der Waals heet.

Genoeg 'smalltalk'; hoe gaat het met onze vereniging? Het was weer een woelige periode. Wat er allemaal gebeurd is zal ik niet gaan opsommen want in de rest van deze Koerier kun je daar wel van alles over lezen. Op één ding na dan, ik kan het toch niet laten: Sinterwaals was wat ons betreft een groot succes dit jaar. Dit was mede te danken aan een groot aantal enthousiaste 'vrijwilligers' die kosten nog moeite hadden gespaard om er een spektakel van te maken. Hierbij nogmaals: hulde hiervoor! Wat misschien nog wel het vermelden waard is, is dat er wat penningen waren verdwenen... en weer teruggevonden gelukkig. Alleen was het bestuur vergeten de leden hiervan op de hoogte te stellen. Puntje voor het promotiebeleid zou ik zeggen.

Tussen het moment van schrijven van dit stukje en het uitkomen van de Koerier gaat er ook nog een heleboel plaatsvinden. Om maar wat te noemen: een ALV, de dropping, 'Van der Waals voor beginners', Chaos da Battle en een excursie naar het technologiecentrum van de Europese ruimtevaartorganisatie ESA in Noordwijk. Wat dit allemaal inhoudt en hoe het gegaan is kunnen jullie ongetwijfeld in de volgende Koerier lezen.

Verder zijn 17 en 18 februari de Management TrainingsDagen, georganiseerd in combinatie met onze collega verenigingen Simon Stevin en Japie en is er op 11 april een excursie naar ASML in Veldhoven. Ook komen er nog een Borrellezing van Shell en een discussiemiddag over kernenergie met Greenpeace en energiemaatschappij EPZ aan, deze laatste overigens in combinatie met Intermate. Hierover, en over alles wat ik nog vergeten ben, horen jullie te zijner tijd meer, hopelijk in de Van der Waalskamer en anders wel op onze homepage, in deze of in de volgende Koerier.

Voor nu: veel leesplezier!

Het nieuwe jaar is al weer een aantal weken oud en veel mensen zijn na hun goede voornemens weer teruggevallen in de oude gewoonten. Voor alle helden, die het wel gelukt is: gefeliciteerd en ga vooral zo door!

Maar nu even over wat er zoal gebeurd is de afgelopen tijd op N-laag. Allereerst een mededeling: het is de faculteit gelukt om na vele discussies en aandringen van diverse studentgeledingen gelukt om een nieuwe medewerker Communicatie vinden. Hij zal zich onder andere gaan bezighouden met de open dagen, maar daarnaast ook met publicaties omtrent de faculteit (bijvoorbeeld in de krant). Nu maar hopen dat binnenkort eens een hoogleraar van onze faculteit op het nieuws van acht uur komt uitleggen waarom de dames en heren politici het weer helemaal bij het verkeerde eind hebben.

Intussen zijn ook de uitslagen van de verkiezingen op de TU/e bekend geworden. Voor zowel onze faculteitsraad (FR) als de universiteitsraad (UR) waren de uitslagen enigszins verrassend. In de FR natuurkunde zijn de volgende studenten in dezelfde volgorde verkozen: Jeroen Rietjens, Kim van Ommering, Erik Roeling, Bas Kniknie en Frans Snik. Omdat Bas Kniknie ook net in de OCN zit, heeft hij zijn zetel doorgegeven aan Joris de Groot. Joris gaat echter in april op stage en zal vanaf dat moment worden vervangen door Dirk Hoving. Als je vragen of suggesties hebt voor de FR, dan kun je contact met ze opnemen via frn@dse.nl.

De haast traditionele zetelverdeling in de UR is veranderd. Had de PF voorheen meestal vier zetels, sinds de laatste verkiezingen bezetten ze er slechts drie. De andere zetel is gewonnen door Groep één.

De opkomst was, net als voorgaande jaren, weer bedroevend laag: slechts 23,2 %. Een klein lichtpunt is echter de hoogste opkomst van de TU/e op N-laag met 38 %.

Net voor kerst is er een P-raadsvergadering geweest. De resultaten van de gemaakte tentamens zijn vergelijkbaar met die van voorgaande jaren en ze waren representatief voor de stof.

Ook is er onlangs een PP-raadsvergadering geweest. Wat betreft de tweedejaarsvakken kan worden opgemerkt, dat de tentamens van december niet bijster goed gemaakt zijn. Ongeveer de helft van de tentamens is met een onvoldoende beoordeeld. Men vond de tentamens over het algemeen wel representatief voor de stof, maar toch bleek het voor veel studenten een pittige opgave. Bij het vak Approximatie in Functieruimten werd het commentaar op het dictaat bevestigd door de docent en hij belooft voor volgend jaar beterschap.

Kijken we naar de resultaten van de derdejaars vakken, dan verschillen die niet zo veel van die van de tweedejaars. Daarbij moet wel opgemerkt worden dat de studenten van generatie '00 wel veel halen en vooral ouderejaars voor de lagere cijfers zorgen. Dan blijken vooral Functietheorie en Regeltechniek (oude stijl) struikelblokken.

Vanuit de generatie derdejaars kwam de klacht dat er van zowel Statistische Fysica als van Filosofie nog geen boek is. Hieraan is echter niet veel te doen. De docenten is gevraagd hiermee rekening te houden en eventueel kopieën uit te delen.

Tenslotte werd opgemerkt dat voor een aantal vakken de locatie niet voldoet. Aan het begin van het tweede trimester bleek een aantal collegezalen veel te klein voor het publiek, terwijl in één geval een voldoende grote naastgelegen zaal leeg stond. De faculteit belooft beterschap.

Al een tijdje heeft de studentengeleding in de FR aangedrongen om ook de ouderejaars studenten een voorlichting omtrent ARBO, milieu en RSI te geven. De ARBO-coördinator van de faculteit, Wim Verseijden, wil hiertoe een klein werkgroepje oprichten dat een aantal onderwerpen selecteert om te behandelen tijdens deze bijeenkomsten. Heb je hiervoor belangstelling, neem dan contact op met STOOR (stoor@tue.nl) of met de FR (frn@dse.nl).

Voor mensen die hard aan het nadenken zijn over keuzevakken heeft STOOR sinds kort een tweetal gidsen liggen in het STOOR-hok. Eén daarvan is gevuld met alle vakken die op de TU/e gegeven worden, de ander bevat alleen de keuzevakken van onze faculteit. Mocht je deze in willen zien, dan kun je ze in overleg altijd meenemen naar huis om rustig door te spitten.

Verder is er de laatste weken weinig schokkends gebeurd. Wil je toch nog iets meer weten over het één of ander, kom dan eens langs bij STOOR. In de pauze (12.30 uur – 13.30 uur) is er sowieso iemand aanwezig.

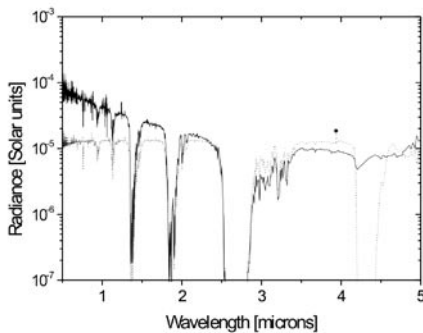

De zon en haar spectrum op Hawai i

door Frans Snik

Bij het horen van de naam “Hawai’i” denken mensen al snel aan zon, zee en strand. Gezien het lezerspubliek van de Koerier zal ik maar even toevoegen dat andere mensen bij de naam “Hawai’i” al snel aan machtig grote telescoopkoepels denken. Om maar niet in een schizofrene toestand te geraken, zijn Jeroen Rietjens en ik afgelopen herfst (u weet wel, toen het in Nederland zo regende en waaide) naar Hawai’i getogen om de doorsnede van de hierboven genoemde associaties te gaan observeren: de zon.

De gemodelleerde intensiteiten van het spectrum van de corona (onderbroken lijn) en van het spectrum van de heldere lucht (doorgetrokken lijn). De theoretische intensiteit van de Si IX lijn bij 3,93 m is dus helderder dan de lucht.

Geheimen die het daglicht wel kunnen verdragen

Astronomen die midden in de nacht op een koude en eenzame bergtop naar sterren zitten te turen lijken wel eens te vergeten dat we ook overdag een ster in onze hemelspanne hebben staan, die zelfs voor observatie met het oog al te veel signaal afgeeft. In tegenstelling tot wat astrologen beweren, is

dit zelfs de enige ster met invloed op aardse processen. Sterker nog: zonder de zon was leven op aarde überhaupt niet mogelijk geweest!

Dan lijkt het toch erg vreemd dat dit astronomische object dat zo dicht bij staat nog zo vele geheimen kent voor de mensheid. Zo verschijnen er met een cyclische regelmaat van elf jaar zonnevlekken op het oppervlak. Deze activiteit heeft ook een zekere relatie met de processen die in de hoger gelegen ijle atmosfeer (corona) plaatsvinden, zoals solar flares en coronal mass ejections. Deze massale uitstoot van energie en geladen deeltjes veroorzaken op aarde het verschijnsel van noorderlicht en kunnen, een stuk minder mooi, de elektronica van satellieten platleggen. Om dit soort uitbarstingen te kunnen voorspellen, zullen ze eerst begrepen moeten worden.

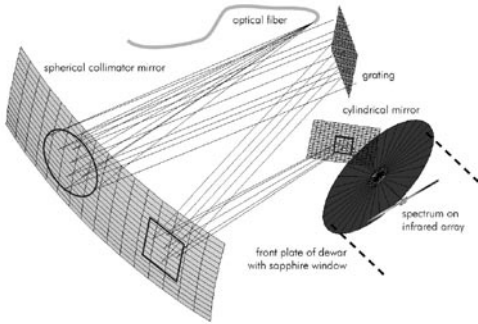
Voorspellingen uit laten komen

De corona kan zich meerdere zonnediameters van de zichtbare schijf uitstrekken en heeft een temperatuur van 106K, terwijl het reguliere zonnenspectrum ruwweg een blackbody van 5000K beslaat. Theoreten voorspellen dat alle mysterieuze eigenschappen van de corona toe te schrijven zijn aan magnetische velden en modelleren daar dan ook lustig mee op los. Maar... deze velden zijn nog nooit gemeten! Dat is enerzijds te wijten aan desinteresse van 99,9% van de mensheid voor nuttige en leuke wetenschap en anderzijds aan de technologische ontwikkeling die pas de laatste tijd zulke metingen kunnen faciliteren.

De makkelijkste methode om de eigenschappen van een geïoniseerd plasma te

meten zonder er met een laser doorheen te schieten, is door te kijken naar spectraallijnen; en voor de grootte van het

Het 3d-model van de spectrograph.

magnetische veld dus naar de Zeeman-opplitsing van die lijnen. Nu is de corona zo heet dat het (in theorie) een eigen set lijnen van ‘verboden’ magnetische dipoolovergangen emitteert. De meest veelbelovende van die lijnen is van silicium dat als stof in de corona voorkomt en een golflengte van $3,93\mu\text{m}$ heeft. Infrarood dus, hetgeen als voordeel heeft dat bij die golflengte de atmosfeer vrijwel transparant is en niet zoals in het zichtbare gedeelte van het spectrum door verstrooiing de corona vrijwel onzichtbaar maakt. Bij deze golflengte strooit thermische infraroodemissie nog net geen roet in het eten. Bovendien geeft het Zeeman-effect bij een hogere golflengte een grotere spectrale opsplitsing.

Ons doel was dus om een spectrograaf te construeren die ontegenzeggelijk het bestaan van deze lijn kan aantonen. Hiervoor moest eerst beredeneerd worden hoe het signaal vanuit de corona na Mie verstrooiing aan aerosolen in de atmosfeer de optische elementen zal bereiken en hoe het vervolgens vanwege verschillende aberraties door het systeem verspreid wordt.

De uiteindelijke optische lay-out van de spectrograaf laat een erg elegant ontwerp

zien, waarbij het opgevangen lichtsignaal via een optische fiber (in het infrarood!) via een collimatorspiegel wordt gebundeld op een tralie. De (in het infrarood!) spectraal uitgesplitste bundel wordt via dezelfde collimatorspiegel en een cilindrisch buigbaar spiegelkje (ter compensatie van astigmatisme) gefocust op een infraroodcamerasysteem, uiteraard gekoeld met vloeibaar stikstof. Het spectrum wordt inge lezen op een array van 256×256 pixels en kan vanaf daar verder verwerkt worden.

Hetzelfde camerasysteem kan met een smalbandfilter rond $3,93\mu\text{m}$ ook gebruikt worden voor imaging van de corona om te scannen voor de siliciumemissie, hetgeen men al eens heeft gepoogd tijdens een eclipsvlucht met matig succes.

Het huis van de zon

De grootste spiegeltelescopen ter wereld (onder andere Keck I en II, Gemini en Subaru) staan op de vier kilometer hoge top van

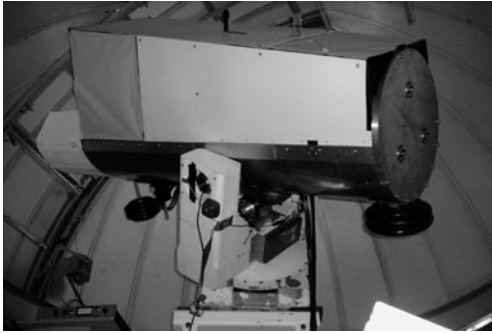

De krater van Haleakala.

Mauna Kea op het eiland Hawai'i. De Solar Observatories van de University of Hawai'i staan op het eiland Maui, op de drie kilometer hoge dode vulkaan Haleakala (klemtoon op de laatste a), letterlijk “huis van de

zon”. Op die hoogte heb je al een derde van de atmosfeer en verreweg de meeste wolken onder je, hetgeen behalve een heldere lucht

SOLAR-C. De telescoopopening bevindt zich links bovenin; de primaire spiegel rechts. Het uiteindelijk focus bevindt zich onder de buik van de telescoop.

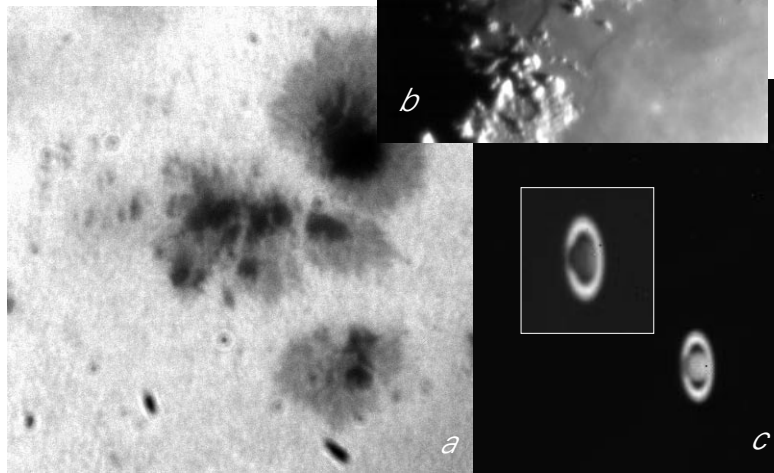
ook een letterlijk adembenemend uitzicht oplevert. Ook de krater op zich vormt een schitterend maanlandschap in rood- en bruintinten. En de zonsopkomst over Haleakala is zoals Mark Twain ooit zei “the sublimest spectacle I ever witnessed”, maar wel verschrikkelijk koud (!!!).

SOLAR-C, de telescoop op Haleakala waarvoor wij het instrumentarium hebben ontwikkeld, hebben we ook zelf een paar keer bediend. SOLAR-C staat voor Scatter-free Observatory for Limb, Active Regions and Coronae en is door NASA gefinancierd als opvolger van de SOLAR-B satellietmissie. Behalve het uiteindelijk

meten van magnetische velden in de corona (waarvoor satellieten niet uitgerust zijn en zullen worden), is SOLAR-C ook vooral bedoeld als proeftuin voor het reusachtige ATST-project (Advanced Technology Solar Telescope, begin constructie in 2006) waardoor de telescoop voortdurend in ontwikkeling is. SOLAR-C heeft namelijk een vernieuwend off-axis ontwerp waardoor alle elementen die in een conventionele Gregoriaanse telescoop de lichtbundel blokkeerden en daardoor veel diffractie en verstrooiing van intense zonnestrallen veroorzaakten buiten de bundel worden gezet. Het gevolg is dat alle bundel de optische elementen onder een hoek raken en zo een boel aberraties geïntroduceerd worden. Gelukkig blijken deze geen roet in het eten te gooien, omdat nog steeds de telescoopopening en de atmosfeer de beperkende factor vormen voor de resolutie.

Het meeste werk hebben we gedaan in een laboratoriumruimte in Honolulu op het eiland O’ahu, maar we hebben toch een paar mooie plaatjes kunnen schieten met de telescoop (en kunnen overnachten in

Een selectie van plaatjes vergaard met SOLAR-C. a) Activiteit op de fotosfeer van de zon (zonnevlekken en solar oëares in ontwikkeling). b) Het maanoppervlak. c) Saturnus in zichtbaar licht en in infrarood (inzet) (waar de planeet zelf niet zichtbaar is door absorptie van methaanbanden).

een laboratoriumruimte...). We hebben zelfs onze opstelling nog ter plekke kunnen opbouwen (met een lock-in versterker als handbagage in het vliegtuig), maar de definitieve metingen hebben we helaas niet meer uit kunnen voeren.

De koepel van SOLAR-C.

E mau ke ea o ka `aina i ka pono

Gelukkig waren er buiten werktijden ook genoeg mogelijkheden om de zon te observeren en fotonen te vangen. De dorm waar wij een onderkomen hadden, stond op drie kilometer afstand van het wereldberoemde Waikiki Beach, de mondaine badplaats van Honolulu die dankzij de dippende Japanse economie veel minder druk was dan bijvoorbeeld Scheveningen op een zomerse dag. En dat is dan nog maar het kleinste voordeel, want daar is het het hele jaar door schitterend weer. Alle regenwolken worden landinwaarts namelijk door de bergruggen opgevangen, hetgeen de lucht schildert met schitterende kleuren en erg scherpe regenbogen. En de regen zelf voedt de vele tropische regenwouden en gigantische watervallen.

Ook de blue Pacific hebben we natuurlijk van dichtbij bekeken: van onder een palmboom, met wisselend succes op een surfbord (al dan niet met zeil) en met snorkeluitrusting, waarmee we tussen de koraalriffen de meest mooie vissen (zoals de

Humuhumunukunukuapua'a), dolfinen en gigantische zeeschildpadden ontdekt hebben. Alsof dit nog niet genoeg was, hebben we ook nog gekayakt door de jungle, gezeild met een catamaran, met een ATV door een stuk set van Jurassic Park gecrosst en met een helikopter over een werkende vulkaan gevlogen.

Hoewel Hawai'i de 50ste staat van de VS is, heeft het een geheel eigen gezicht. De bevolking is een mengelmoes van allerlei Aziaten (die als gastarbeiders op de ananasvelden daarheen zijn gehaald), blanken (die haole worden genoemd) en een handvol Hawaïianen, die zelf van origine Polynesische ontdekkingsreizigers waren. Geen enkele etnische groep heeft numeriek overwicht, waarmee Hawai'i een werkelijke multiculturele samenleving genoemd kan worden. Amerikaanse fast food invloeden zijn duidelijk zichtbaar, maar de laatste decennia zijn ook weer oude Hawaïaanse gebruiken in opkomst. Niet in de laatste plaats voor toeristische doeleinden, maar mij hoor je niet klagen over hula girls gekleed in gras en kokosnoot...

Behalve het Brabantse kwartiertje kennen Hawaïianen ook de traditie van houdoe en bedankt om af te sluiten. En wie ben ik om met tradities te breken?

Aloha and mahalo!

Tweedaagse excursie Amsterdam

KLM Engineering & Maintenance en Accenture

Robert Kerkhofs en Thijs Meijer

Het is zondag 27 oktober, de wind raast om het huis en ik wil naar Eindhoven, want morgen gaan we naar Amsterdam. Maar er rijden geen treinen... Dan maar hopen dat ik maandagochtend op tijd een trein heb om toch nog om 7:30 op het station in Eindhoven te staan.

Helaas, het mocht niet zo zijn: de bus die mij naar het station moet brengen heeft er ook weinig zin in, dus ik ben gedoemd om een trein later te nemen en dus het hele traject naar Schiphol achter de rest van de groep aan te reizen. Gelukkig hadden de treinen die dag slechts last van kleine vertragingen en na een reis die in plaats van de eigenlijke drie uur meer dan vijf uur geduurd had was ik dan eindelijk ook op Schiphol, tot grote blijdschap van de overige excursiegangers. Het moge duidelijk zijn dat ik mij direct heb opgeworpen als vrijwilliger om dit artikel voor u te schrijven.

In het kader van de 45e verjaardag van W.S.V. Simon Stevin zijn we met een groep

Simonleden en een groep van de studievereniging van Natuurkunde (Van der Waals) op een tweedaagse excursie naar Amsterdam geweest. Op de eerste dag hebben we, zoals reeds genoemd, KLM Engineering & Maintenance bezocht en op de tweede dag zijn we bij het consultancybedrijf Accenture op bezoek geweest.

KLM Engineering & Maintenance

Bij KLM werden we hartelijk ontvangen in de hangar, waar het onderhoud van de 747-400 toestellen van 35 klanten plaatsvindt. Hierover straks meer. Eerst kregen we van Elly Haltmeyer een flinke uitleg over het bedrijf. KLM heeft ongeveer tussen de 20.000 en 24.000 werknemers, uiteraard afhankelijk van de situatie op de markt. Door de grote flexibiliteit en het flinke eigen vermogen dat KLM door de jaren heeft opgebouwd is het bedrijf in staat klappen op te vangen. In de toekomst ziet het er naar uit dat er een stuk of vier grote luchtvaartgroepen gaan ontstaan. Als je daar niet bijzit, dan wordt je een nichespeler of het is afgelopen. KLM moet zich

wat dat betreft zeer goed verdedigen, omdat Nederland maar een kleine markt is. Daarom wordt de functie van zowel KLM als Schiphol steeds verder verlegd naar

vluchten met transfers: passagiers uit heel Europa vliegen eerst naar Schiphol om van daaruit verder te gaan naar alle uithoeken van de wereld.

Engineering & Maintenance

KLM is opgesplitst in vijf productie-units en de onderhoudsafdeling. Deze zes Business Units moeten zelfstandig functioneren en dus ook hun eigen financiële zaken op orde hebben. Er wordt dan ook altijd met een "business sense" naar alles gekeken: het moet zakelijk verantwoord zijn om iets te doen. E&M heeft het geluk dat de unit minder conjunctuurgevoelig is: de vliegtuigen vliegen toch, al zijn ze minder vol. Het onderhoud moet toch gebeuren om de zoveel vliegtuigen, dus de bezetting is voor E&M geen groot probleem. Het blijkt zelfs in de praktijk dat wanneer het aantal passagiers afneemt de cargo zelfs toeneemt. Zo is er bijvoorbeeld na 11 september een groei in de cargo geweest.

E&M heeft allerlei soorten functies, maar ze zijn allemaal aan techniek gerelateerd.

Om verstand te krijgen van alles wat er gebeurt, moet je een hele tijd meelopen en mede daarom is het bij KLM mogelijk om een management traineeship te volgen waarbij je in drie jaar wordt klaargestoomd

om een leidinggevende functie uit te voeren. Het is echter ook mogelijk om bij de engineering afdeling te gaan werken waar de ontwikkeling van allerlei modificaties en

het bedenken van oplossingen plaats vindt.

De rondleiding

Datgene waar iedereen natuurlijk al de hele dag op zat te wachten, was de rondleiding door de hangar waar de 747's hun onderhoud krijgen. Je loopt tenslotte niet iedere dag

een rondje om een blok aluminium van 65 m breed, 70 m lang en 19 m hoog, dat ook nog de lucht in schijnt te kunnen. Toen we het gebouw inliepen stonden we al zo dicht bij een vliegtuig dat we het niet zagen staan, hoe ver kun je heen zijn... Er werd ons uitgelegd dat een commercieel toestel tegenwoordig nog drie soorten onderhoud kent: een A, B, en D check. De D-check is de meest uitgebreide en deze duurt dan ook zes weken en vindt voor de 747 bij KLM E&M plaats in de hangar waar wij rondliepen. Tijdens deze D-check, die ongeveer elke zes jaar plaatsvindt, wordt het toestel ongeveer helemaal uit elkaar geschroefd. Het wordt volledig ontdaan van de verf en opnieuw gespoten, het interieur gaat eruit, de motoren gaan eruit etc. Omdat een vliegtuig dat aan de grond staat enorm veel geld kost, wordt er 24 uur per dag aan gewerkt om het zo snel mogelijk weer de lucht in te krijgen. E&M kan het meeste werk voor zo'n check zelf doen, maar er zijn dingen die worden uitbesteed. Zo vindt het onderhoud van de meeste GE motoren niet bij E&M zelf plaats. Deze motoren zijn ook meteen de duurste en meest complexe delen van het toestel. De afmetingen waarin alles gedaan

wordt bij dit toestel zijn behoorlijk indrukwekkend. Zodra je iets dichterbij komt zie je pas wat er nou eigenlijk allemaal nodig is om zo een reus in de lucht te krijgen en te houden.

Als laatste onderdeel van deze excursie kregen we een case voorgeschoteld waarbij we een oplossing moesten vinden om zo snel mogelijk een toestel af te leveren dat in de laatste dagen van z'n D-check schade had opgelopen. De vier groepen kwamen met behoorlijk verschillende oplossingen, maar gelukkig waren we in staat geweest de snelste tijd die ze bij KLM hadden bedacht te verbreken, met minder overuren. Onze eer was dus zeer zeker hoog gehouden.

Accenture

De tweede dag wordt Accenture bezocht. Na enig zoekwerk, maar gelukkig zonder treinvertragingen, vinden we het mooie grachtenpand waar deze consultancyfirma huist. We worden ontvangen door Ronald de Zoete, Robert Gangelhof en de pas in Eindhoven afgestudeerde Bram Gilliam. Allereerst stellen ze zich alledrie voor en geeft Ronald een overzicht van de activiteiten van Accenture.

Accenture is een consultancy firma, die vooral sterk op IT gericht is. Het werkgebied is verspreid over vijf takken: Government, Resources, Communications & High

Tech, Financial Services en Products. Het bedrijf kenmerkt zich vooral door de zeer jonge mensen, gemiddelde leeftijd 30 jaar, over het algemeen academici, die in projectteams zoeken naar vernieuwende oplossingen van een probleem met een raakvlak in de IT. Deze teams werken over het algemeen ook bij de klant, zodat de werknemers weinig op het Accenture kantoor komen, maar bij afwisselende klanten gestationeerd zijn. De contacten met een klant zijn vaak langdurig, soms enige jaren, aangezien Accenture niet alleen een strategie ontwikkelt, maar deze ook samen met de klant uitvoert en in de organisatie inbedt.

Om een idee te krijgen van wat Accenture nu precies doet, krijgen we een case voorgeschoteld van een huidig project: de Schiphol-case. Schiphol wil een eigen website ontwikkelen, waar reizigers tickets, hotels, autoverhuur en SeeBuyFly-producten allemaal ineens kunnen bestellen. Via deze site Schiphol.nl zal Schiphol ook direct in contact komen met de passagiers, terwijl tot dan toe alle contacten via andere bedrijven liepen. Om een idee te krijgen van de complexiteit van het probleem, wordt allereerst iedereen gevraagd te kijken naar alle klanten van Schiphol en hun behoeften. Dit levert een zeer bonte verzameling personen en bedrijven op, die allemaal hun eigen behoeften hebben.

Om energie te verzamelen voor de rest van de dag, gaan we lunchen. Als iedereen er weer tegenaan kan, leiden Bram en Robert ons door het gebouw. Het gebouw bestaat vrijwel volledig uit flexibele werkplekken, kamers van verschillende formaten waar alleen tafels, stoelen en internetaansluitingen staan, waar iedereen ieder moment kan gaan zitten. De werkplekken zijn niet erg druk gebruikt, wat wel blijkt uit het feit dat Bram, die pas vier maanden bij Accenture werkt, ook niet overal de weg weet. Om nog

I AM YOUR IDEA.

USE ME

OR LOSE ME.

Een idee kan nog zo mooi zijn, het gaat pas echt leven als het verwezenlijkt wordt. Bij Accenture kun je geweldige ideeën realiseren voor de grootste ondernemingen ter wereld. Wij beschikken over een wereldwijd netwerk en diepgaande technologische know-how. Samen met onze opdrachtgevers genereren wij ideeën die daadwerkelijk resultaat opleveren.

Kies daarom voor een carrière bij Accenture. En geniet van een innovatieve en dynamische omgeving waarin uitdagend en interessant werk deel uitmaakt van je dagelijks leven. Niet voor niets zien laatstejaarsstudenten Accenture als één van de top drie ideale werkgevers in Europa. (Bron: Universum Communication.) Het gaat er tenslotte niet om hoeveel ideeën je hebt maar hoeveel ideeën je realiseert.

Kijk voor meer informatie op www.accenture.nl

accenture

Innovation delivered.

een beter beeld te krijgen van het gebouw, krijgen we ook nog even kort filmpje te zien van het gebouw, alvorens we verder gaan met de case.

De Schiphol case

Om de competitie tussen de groepen wat te stimuleren, worden de groepen verdeeld naar studierichting. Zo gaan drie W-groepen en drie N-groepen de case uitvoeren. De case bestaat dus ook uit drie onderdelen. Allereerst moet een business case gemaakt worden: wat zijn de kosten en baten van het project en wat is de termijn waarop het project zichzelf terugverdient? De tweede groep moet kijken naar de offerte die Accenture kan doen. Hoeveel kosten zal Accenture moeten maken om de internetsite in de lucht te krijgen? De laatste groep tenslotte moet kijken naar een mogelijke architectuur van de site.

De presentaties van de beide teams leveren een divers beeld. Zo kan het W-team de website in acht weken bouwen en in het eerste jaar al winst maken, misschien wel door het inzetten van promotie in de Simon Ster. Het N-team gaat voor het grote geld en belooft na zeer forse investeringen uiteindelijk tientallen miljoenen winst te

maken. De kosten van het bouwen van de website lopen nogal uiteen. De ideeën over het maken van de website blijken wel veel overeen te komen.

Beide teams blijken niet een echt volledig reëel plan te hebben gemaakt, maar helaas kunnen de exacte werkelijke getallen van het project niet genoemd worden, aangezien het nog loopt. Wel heeft iedereen een beeld gekregen van wat het werken in projectteams onder tijdsdruk inhoudt. De dag wordt tenslotte afgerond in de borrelruimte, waar ook iedere vrijdagmiddag een bedrijfsborrel wordt gehouden. Hier worden informeel Accenture en de prachtige ideeën voor Schiphol.nl nabesproken, waarna de groep van Simon Stevin weer naar Eindhoven gaat en de deelnemers van Van der Waals nog even blijven aangezien zij nog een overnachting in Amsterdam hebben.

Excursie Shell - Rijswijk

door Simon Mathijssen & Alex Versteegh

Een mooie woensdag, 30 oktober, de derde dag van de Carrièretour. Simon Stevin was afgedropen en alleen de Van-der-Waalsdelegatie was nog over, echter van vers bloed voorzien door een negental dagjesmensen, waaronder ondergetekenden, die zich aansloten bij het Carrièretourreisgenootschap om gezamenlijk Shell te bezoeken. Na een kleine vertraging, ook ditmaal veroorzaakt door de

grote gele studentenvriend op wielen, kwamen we om iets over half tien aan bij Shell International Exploration and Production B.V. in Rijswijk. Hier werden we ontvangen met koffie die, na de zes op de wekker gezien te hebben, een goed begin van de dag was. Na deze versnapering was het woord aan de eerste spreker, dhr. Iain Percival.

Hij heette ons uiteraard van harte welkom bij Shell Exploration and Production, één van de vijf werkmaatschappijen van Shell en gaf ons na een korte inleiding de mogelijkheid om vragen te stellen over zijn carrière bij Shell. We leerden onder andere van

hem dat hij natuurkunde gestudeerd had in Delft en dat er bij Shell erg veel mogelijkheden voor een flexibele, internationale carrière zijn.

Na deze introductie gingen de uitverkorenen richting de 3D studio van Shell. Hier waren we getuige van een demonstratie waar Disneyland Parijs trots op zou zijn geweest. Door middel van 3D technieken met 'force feedback' om het menselijk inlevingsvermogen optimaal te benutten werd een olieveld geheel opgebouwd en kon men als het ware door het veld 'heenlopen'. Paul Hatchell, van oorsprong kernfysicus, legde uit dat hierdoor fouten in het boorproces werden verminderd en de kosten van dit gehele systeem snel werden terugverdiend. Het ging hierbij om een investering van één miljoen dollar maar dit is maar een klein deel van de kosten die gepaard gaan met een fout in het boorproces of het opnieuw moeten boren op een andere plaats.

Toen we onze 3D-brillen weer af hadden gezet werd ons voorstellingsvermogen nog verder op de proef gesteld met een lezing over 4D seismiek, waar ons het één en ander uitgelegd werd over het volgen en begrijpen van de veranderingen in olievelden met radiogolven. De uitkomsten van dit onderzoek kunnen weer gebruikt worden om de numerieke simulaties van de stromingen in de olievelden, de zogenaamde 'dynamic reservoir simulations', te controleren en verbeteren.

Hierna deed dhr. Don Reitsma de voor- en nadelen van 'underbalanced drilling' uit de doeken. Underbalanced wil zeggen met

een lagere druk in de boorschaft dan in de bodem. Dit heeft onder andere als voordeel dat er minder verlies is van boorvloeistof en er minder beschadiging van de boorput optreedt. Ook kan er al tijdens het boren olie worden gewonnen en getest. Nadelen van deze methode zijn een iets minder stabiele boorschaft en het feit dat er meer 'surface equipment' nodig is om de pijp af te sluiten en te zorgen voor de juiste drukgradiënt in de boorput. Al met al levert deze techniek echter een 2 tot 8 keer hogere productie op dan de conventionele manier van boren, dat wil zeggen 'overbalanced drilling' wat ervoor zorgt dat deze techniek absoluut de toekomst heeft.

Na deze lezing volgde een uiteenzetting over het water dat Shell jaarlijks oppompt. Paul Verbeek, in 1979 afgestudeerd bij Lucht en Ruimtevaarttechniek in Delft, legde ons uit dat Shell meer water dan olie produceert en dagelijks zo'n 106 m³ water omhoog brengt. Om dit te verminderen wordt onder andere geprobeerd om zgn. 'fractures' waardoor water de boorpunt instroomt tijdens het boren af te sluiten met 'chemical fracture shut-off'. Ook kan door op de juiste plaats water in de bodem te injecteren, en zodoende de druk te verhogen, worden voorkomen dat water

de boorput bereikt. Hiermee kan het probleem echter niet helemaal worden opgelost en dus moet het omhoog gepompte water worden gescheiden van de olie. Dit kan onder andere door separatie met behulp van centrifugaalscheiders, zgn. 'hydrocyclonen'. Het water dat overblijft wordt, wordt zoals gezegd, voor een deel terug in de bron gebracht om de druk op peil te houden. Er blijft echter nog veel water over en bij het 'Water to Value' programma wordt gezocht naar goede oplossingen hiervoor. Een goede manier van dit water af te komen is bijvoorbeeld het te gebruiken voor irrigatie van de woestijn. Het moet dan echter uitgebreid gezuiverd worden, zelfs water met 40 ppm olie erin ziet er nog erg troebel uit.

Na de lunch volgde het middagprogramma dat werd verzorgd door recruiter Willemijn Delissen en bestond uit een case over een olieveld in de Noordzee: Shearwater. Hierbij werd in drie verschillende onderdelen de beste oplossing gezocht voor verschillende problemen met betrekking tot HPHT-drilling (High Pressure High Temperature drilling). Hierbij kwam goed tot uiting voor welke problemen Shell dagelijks komt te staan. Tenslotte kregen we een uitgebreide presentatie over de verschillende onderdelen van Shell en een eventuele carrière bij Shell, waarna alles zoals het hoort werd afgesloten met een welverdiende borrel.

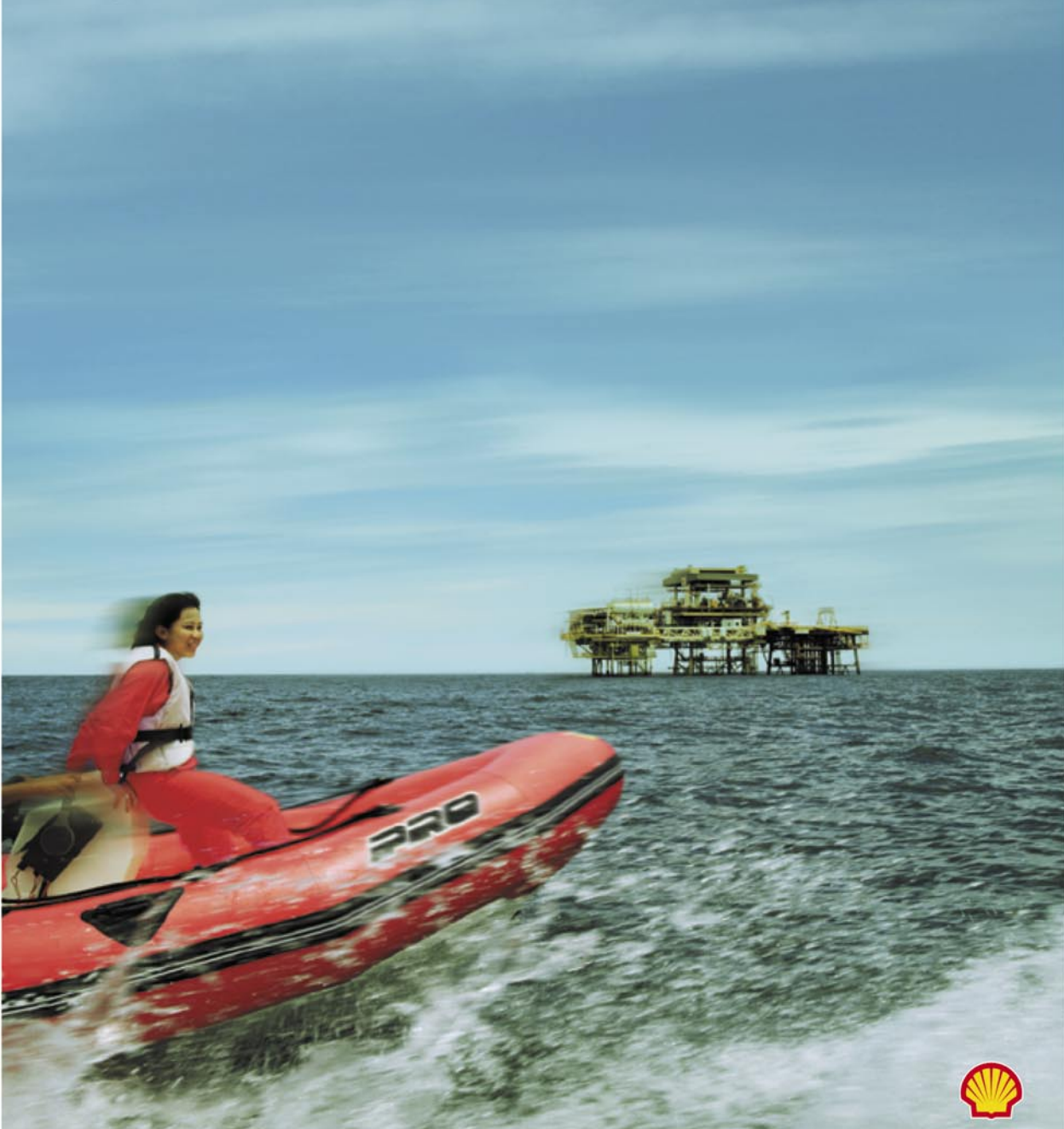
Met een hartelijke groet namens de LEX en het bestuur en hopelijk tot ziens bij een volgende excursie!

“The platform turned out to be a launch pad into an entirely new field.”

Siti Sulaiman is a Human Resources professional for Shell.

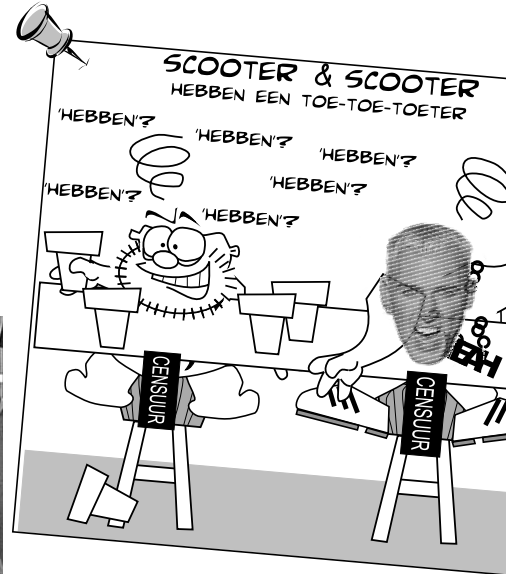
“I began my career building a strong technical foundation – working in oil production operations both on and offshore, process engineering, and then mechanical engineering. But I always nursed the idea of doing something completely different. Recently, I took that leap into the unknown, moving to a role in Human Resources. Shell’s big enough to give you all the opportunities. You just have to be big enough to take them.”

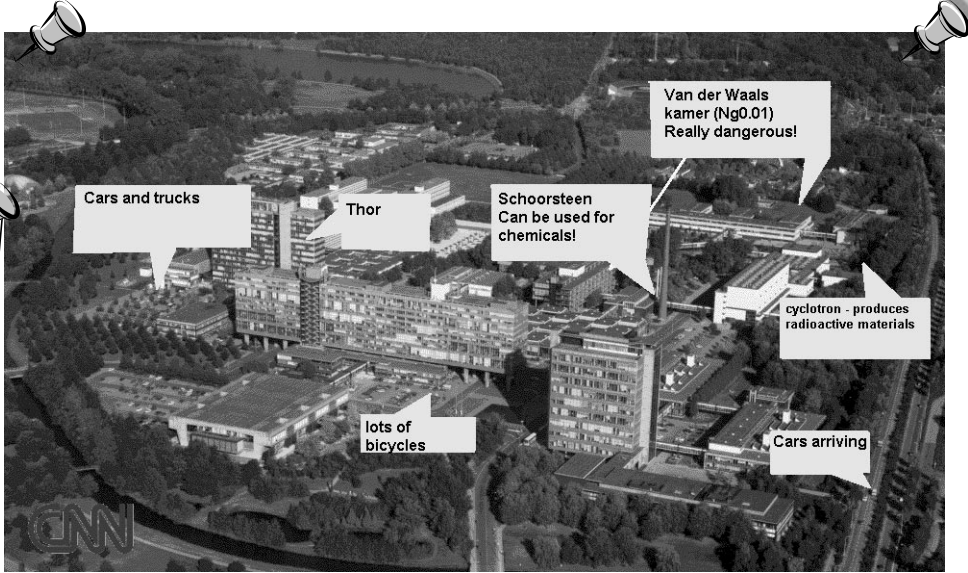
Thinking about a better future? www.shell.com/careers

Whiteboard

HEB JIJ OOK EEN BIJDRAGE VOOR
NAAR KOERIER@VDWAALS.NL OV

OOTER
S AF
LF

MEMO

Edwin aan de telefoon met Simon Stevin:
Ik heb net gesproken met degene die de telefoon opnam...

Quote van Erwin:
Ja, en als ik dan dislexies ben, wat kan ik er dan aan doen?

HET VOLGENDE WHITEBOARD? MAIL HET
ONDER VERMELDING VAN WHITEBOARD.

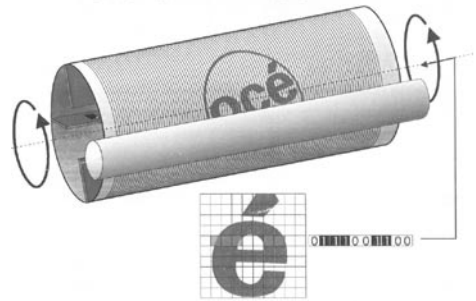
Excursie naar Océ

door Igor Aarts

Op 4 december om 9.30 uur rolt de roltrap me langzaam omhoog, het perron op van het NS-station in Eindhoven. Een grote groep studenten, alumni en aspirant-alumni staan in de kou te wachten op het boemeltreintje naar Venlo. Een vertraging van 10 minuten is normaal, dus iedereen is gelukkig toch nog op tijd aanwezig. Voor de eerste keer organiseren twee verenigingen samen een excursie. Eigenlijk toevallig, want zowel Studievereniging Van der Waals als VENI hadden een excursie gepland naar Océ. Dat hadden ze bij Océ snel in de gaten en het leek hun wel leuk om dat eens gezamenlijk te doen.

Gelukkig heeft Océ op het station van Venlo een bus voor ons klaarstaan die niet gebonden is aan een strak streekvervoerschema. Voor de deur van de R&D-afdeling worden we de bus uitgezet en even later vriendelijk ontvangen met koffie en, zoals het programma meldt, Limburgse vlaai! Ook treffen we daar twee VENI-leden aan die op eigen vervoer naar het Limburgse land zijn gereden.

Océ, van margarinefabriekje tot copiers, met een capaciteit van miljoenen kopieën per maand en een jaaromzet van 3,2 miljoen euro. In een inleidend verhaal wordt ons verteld hoe het bedrijf zich heeft ontwikkeld en wordt er voorzichtig vooruit gekeken waar het in de toekomst heen zal

gaan. Een specifiek verhaal over de R&D-afdeling geeft weer waar ingenieurs zoal terecht komen in het bedrijf en wat hun werkzaamheden zijn. Ook hier geldt dat natuurkundigen overal te vinden zijn in het bedrijf, van research tot aan marketing.

Binnen Research and Development bezoeken we verschillende opstellingen:

direct imaging, digital paper en wide-format inkjet printing. Wat mij

als promovendus opvalt, is dat er nog behoorlijk wat

‘echte’ research wordt gedaan. Zo wordt er

bij direct imaging gebruik gemaakt van fraaie modellen om

de deeltjesstroom tussen twee walsen te

modellieren. Eveneens worden bij nieuwe ont-

wikkelingen zoals digital paper zorgvuldige afwegingen

en inschattingen gemaakt, ondersteund door experimenten, of

de te volgen weg wel iets oplevert in de toekomst. Maar zeker bij de meer traditionele

producten/onderdelen binnen Océ wordt toch de meeste tijd besteed aan develop-

ment. Wide-format printing is zo’n voor-

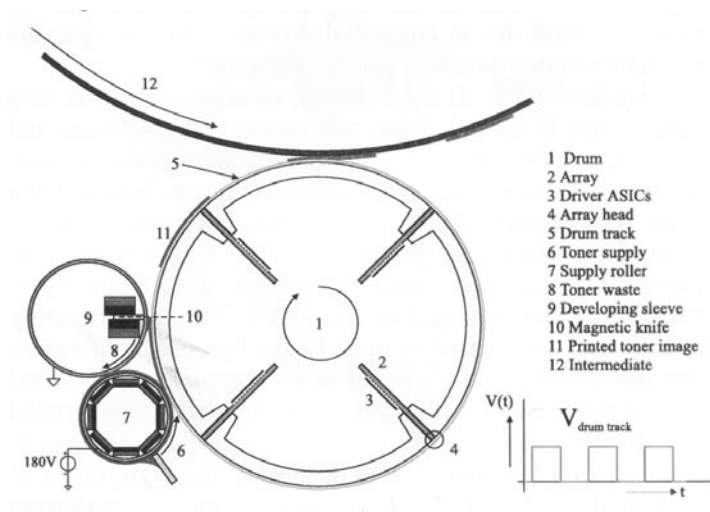
beeld waarin bestaande technieken worden gecombineerd om een nieuw product in de markt te zetten met de robuustheid die de klant kent van Océ.

Tijdens de lunch wordt nog even luchtig nagepraat en worden alvast een paar strategieën besproken die Océ zou moeten volgen om wereldleider te worden. Het Nederlandse patriotisme viert hoogtij aan onze tafel. Maar natuurlijk probeer ik ook wat studenten te overwegen om eens langs te komen voor een stage of een afstudeeropdracht binnen de groep ETP. Dat krijg je als je samen op pad gaat met studenten...

Al snel blijkt dat de casestudie die in de middag gepland staat eveneens over te volgen strategieën gaat. De opdracht die we voorgelegd krijgen, bestaat uit het verkrijgen van 40% van de officemarkt. In die markt heeft Océ nu niet zoveel te zeggen: deze wordt gedomineerd door HP. Drie groepen krijgen een doos met informatie, de opdracht en een begeleider om toch te voorkomen dat we al te dwaze plannen inleveren. De uitkomst ligt er niet om. De

R&D-strategie wordt van stal gehaald om een kritische analyse te maken van onze plannen. Hij belooft ons dat de juridische afdeling het zwaar te verduren zou krijgen... Maar verder is er een en al cynische lof over onze originele ideeën.

Een goed glas bier sluit de excursie in stijl af.

Universiteitscollege Big History

Een nieuw keuzevak in het 3e trimester voor alle studenten

Studium Generale organiseert voor het derde trimester het Universiteitscollege Big History. Dit nieuwe keuzevak geeft antwoorden op vragen zoals: “Wat is de plaats van ons mensen binnen de geschiedenis van alle mensen, van het leven op aarde, van onze planeet, het zonnestelsel en het gehele heelal?”

In een serie van negen colleges presenteren vooraanstaande specialisten uit de verschillende vakgebieden gezamenlijk een overzicht van de gehele ons bekende geschiedenis, van de oerknal tot het heden. De studielast bedraagt 3 SP (ECTS). De reeks wordt afgesloten met een tentamen.

Big History biedt niet alleen een samenvatting van het alomvattende verleden, maar geeft ook zicht op de samenhang tussen wetenschapsgebieden die gewoonlijk zelden met elkaar in verband worden gebracht. Deze geïntegreerde benadering van de alomvattende geschiedenis is gebaseerd op recente baanbrekende initiatieven in Australië en de Verenigde Staten, en in navolging daarvan in Nederland.

Het bestaande aanbod van Studium Generale, dat gericht op o.a. de academische vorming van TU/e studenten, levert geen studiepunten op. Met Big History is er een keuzevak bijgekomen dat 3 SP opbrengt. Studiepunten gelden binnen alle opleidingen in het 3e of 4e jaar.

De colleges vinden elke woensdag plaats tijdens het 3e en het 4e uur in zaal 2 van het Auditorium. Vooraf aanmelden voor dit college is noodzakelijk bij Studium.Generale@tue.nl of op het bureau Studium Generale, Aud 2.03. tel (247)4900 <http://www.tue.nl/sg/bighistory>.

**STUDIUM
GENERALE**

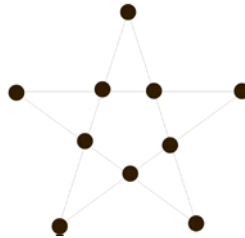
Oplossing raadsels Koerier 2

door Michael Beljaars

Zo makkelijk als de raadsels in de vorige Koerier leken, zo moeilijk bleken ze te zijn, afgaande op het aantal inzendingen. Slechts twee dappere leden slaagden erin de raadsels allemaal goed op te lossen en de oplossing in het Koerierpostvak te deponeren. Voor alle anderen die wel heel hard hun best hebben gedaan de raadsels op te lossen staan hieronder de antwoorden.

1. 0
2. 1 uur en 51 minuten
3. 12
4. 0
5. 52
6. 47
7. 40 kilometer
8. twee van elke soort
9. 16×625
10. vier
14. 1,7,3,2,1,1,1,2,1,1 of
1,11,2,1,1,1,1,1,1,1

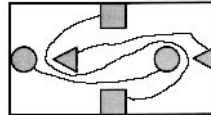
11.

12.

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{d}{2} \sum_{n=1}^N \frac{1}{n} = \infty$$

13.

Natuurlijk heeft ook deze keer mijn liefallige assistente Carolien weer geheel onbevooroordeeld en op orthodoxe wijze een winnaar bepaald uit de grote hoeveelheid inzendingen. En de winnaar is geworden:

Alexander Y. Tamminga

Gefeliciteerd met je prijs: een drietal borrelbonnen. Je kunt je zeerverdiende prijs ophalen in de Van-der-Waalskamer.

Whiskyproeverij

door Igor Aarts

Net voordat ik naar huis ga, stormt Alex mijn kamer binnen en vraagt of ik niet graag mee wil naar de Van-der-Waalswhiskyproeverij. “Er is nog een plek vrij aan de bar”, zo verzekert hij mij, “en die moet natuurlijk ook gevuld worden”. Als whiskygenieter beproef ik regelmatig de meest uiteenlopende whisky’s. (Er is zelfs een heuse “physics-whisky-club”!) Alex was nog maar net de kamer uit toen de eerste bedenkingen zich bij mij vormden. ‘Van der Waals gaat whiskyproeven en dan nog wel in dé kroeg die alle prijzen heeft gewonnen met cocktails?!’ Maar hoe dan ook klokslag 20.00 uur wordt het startsein gegeven voor een zestal whisky’s.

Omdat jullie natuurlijk vooral geïnteresseerd zullen zijn in de waardering van de whisky’s en het gewauwel aan de bar wel voor lief zullen nemen, volgt hieronder dan ook een strak overzicht van wat we voorgeschoteld kregen en hoe de beoordeling van de whisky was in mijn omgeving van de bar.

1. Gragganmore (Speyside)

Luchtig whiskietje en als we het niet wisten, hadden we het honing aroma niet eens geproefd. De afdrank (datgene wat je nog proeft nadat de whisky de slokdarm als is gepasseerd) is kort. Algemeen gewaardeerd met een krappe voldoende (een fles kost € 40,-, maar je moet kritisch blijven), een zes.

2. Auchentoshan (Lowland)

“Nog nooit van gehoord” schreeuwt de jarige Mark Kempenaars (ook lid van de physics-whisky-club). Een spannend moment: “Beter dan de vorige” is zijn oordeel. Sluit ik me bij aan. Maar de smaak is opvallend fris en het lijkt wel of je de vruchten erin proeft. Dat klopt ook volgens de beschrijving: citrusachtig. Een zeven.

3. Royal Lochnagar (highland)

Fantastisch! Wat een heerlijke smaak, kruidig en lekker houtig. Op het briefje waarop staat wat we zouden moeten proeven zet ik groot: KOPEN. Waardering: een negen.

4. Talisker (Skye)

Op Skye kun je niet alleen prachtige rots-touren maken, maar ze maken er ook een

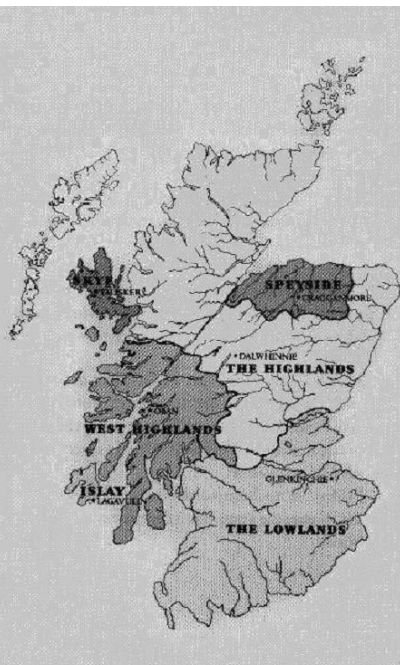
uitgesproken whisky. Talisker is een beroemde whisky door zijn onvergetelijke lange afdronk. Volop genieten dus. Mag wat kosten, maar daar heb je dan ook de hele avonds plezier van. Wederom een negen. Als de volgende maar niet gaat tegenvallen...

5. Lagavulin (Islay)

Een whisky afkomstig van een klein eilandje aan de westkust waar ze maar liefst zeven verschillende soorten whisky's maken. Allen worden ze gekenmerkt door de zilte smaak die wordt opgenomen door de vaten waarin de whisky jarenlang rijpt. Sommigen vinden deze smaak overheerlijk andere walgen ervan. Ik geef een acht, maar de bar is duidelijk verdeeld.

6. Laphroaig (Islay)

Mijn topper. Turf, zilt, jodiumachtig. Vol van smaak en de afdronk is weergaloos, zelfs een beetje zoet. Een tien! (Mag je mij midden in de nacht voor wakker maken, maar als cadeau mag natuurlijk ook altijd...)

Nu de whisky's op zijn en de cocktails bij weinigen in de smaak vallen, gaan we naar de Ierse pub voor een paar Pints of Guinness. Met de Ierse volksmuziek nog nadreunend in mijn hoofd fiets ik rustig door de koude nacht naar huis. Moe maar voldaan...

Sinterwaals (*1976 - †2002 *2002 - †?)

door Goudvis #3, Ilvisfp

OK, ik ga er even snel doorheen; Sinterwaals was dood en nu leeft hij weer. Lees hier meer over op www.vdwaals.nl. Was dit onverwacht of gewoon voorspelbaar?

Nou, na een kort onafhankelijk onderzoek van het CBS in samenwerking met Maurice de Hond, in opdracht van het "Landelijk Bureau voor de Controle op de Originele en Oprechte Exploitatie van Onverwacht Overleden Goedheiligen (de LBCooeooG), bleek dat slechts 32% van de ondervraagden het wel of niet onvoorspelbaar, danwel verwacht vonden. De blaam van dit fiasco ligt zonder enige twijfel bij het bestuur of de aanwezigen, aldus Maurice de Hond.

Een 2e punt is de wijze waarop de weleerwaarde Sint uit het rijk der doden is teruggehaald. Een groot deel van de geënquêteerden (30% of 59,3%) was goed te spreken over het gebruik van de "Eternal Dragon" als "hulpmiddel" om ons aller heiligman te doen terugkeren. Hierbij moet opgemerkt worden dat 12 tot 56% van deze mensen de special effects als 'matig tot zuur' bestempelden. Een kleine groepering (ongeveer 15,10000%) had gebruik willen maken van Voodoo dan wel New-Age rituelen om de Sint te doen herijzen. Slechts 3,2% had de Sint liever dood achtergelaten in een spreekwoordelijke goot. 34% van deze 3,2% prefereerde een plaats binnen het bestuur boven een plaats op de voorste rij. Van de overige aanwezigen had 100,3%

dorst.

Deze cijfers nemen niet weg dat veelvuldig gebruik van de draak nadelige effecten zou kunnen hebben op de gezondheid en de werkethiek van de natuurkundestudent, zo leek de goedheiligman na zijn wederopstanding eigenschappen te hebben verkregen die veel weg hadden van de karaktertrekken van leden van het "E.S.D. Garlicum". Het bestuur wilde hierop geen commentaar leveren. 61% van de getuigen wilde de draak ook elders binnen de vereniging inzetten, de rest zag hier liever vanaf. Op de vraag welke wens men het liefst door de draak zou laten vervullen antwoordde 12% "dat het

huidige bestuursjaar voorbij was", 4,1% "Ik wil de penningen terug", 45% "Ik heb nog steeds dorst", 5,2% wenste "een glimmende pen die nooit leeg raakt", 33,7% wilde "iemand om normaal mee te praten enzo" en Machteld wenste "wereldvrede en dat alle levende wezens met elkaar in harmonie kunnen leven". Haha.

Het laatste peilbare punt is de tevredenheid van de aanwezigen over de "speciaal genodigden". Vrijwel 80 à 100% van de toeschouwers was zeer te spreken over de doeltreffende (en ranzige) wijze waarop Perspectief werd bedankt voor hun inzet tijdens het vorige bestuursjaar. Ter afsluiting wil deze verslaggever melden dat de rijwielbehendigheid van Floran Peeters meer dan

De Van-der-Waalsliedwedstrijd

versie 1.0

door Rikkert Koppes

Geachte lezer, bij deze een verslag van de Van-der-Waalsliedwedstrijd versie 1.0 die plaatsvond de dato 17-12-2002 in de 'Salon'. Aanwezig waren delegaties van het bestuur Evolutie, het bestuur Perspectief, het bestuur Anno Luce, het lid Jan Maarten Kramer en het dispuutje Chaos, alsmede een professionele jury bestaande uit Erik Roeling (voorzitter), Mark Kempenaars (ook voorzitter) en Floran Peeters (zat).

De opzet van de Van-der-Waalsliedwedstrijd was in eerste instantie onduidelijk. In tweede instantie ook overigens. Eigenlijk bleef het een beetje onduidelijk, want zoals menig lid wel weet is onze geliefde vereniging al enige tijd in bezit van een (officieus, oké) Van-der-Waalslied, gecomponeerd door het bestuur Evolutie. Zij brachten dan ook dat lied naar voren. Maar om niet op de zaken vooruit te lopen en om andere groeperingen ook een eerlijke kans te geven (en ook omdat Jan Maarten eerder weg moest en ook omdat het bestuur een uur na de officiële aanvangstijd pas begon), werd begonnen met het Lied van Jan Maarten.

Jan Maarten bracht een zeer uitgebreid lied op de melodie van "Under the bridge" van de Red Hot Chili Peppers. Aangezien hij zijn versie alleen bracht en de nieuwe tekst

ietwat moeilijk in de melodie lag, miste het wat aan schreeuwgehalte, iets wat toch erg belangrijk is voor een Van-der-Waalslied (meer oordeel van de jury).

Vervolgens bracht Chaos haar lied op de melodie van "Koning Pinteman" van de Band Zonder Banaan. Een erg geslaagde poging, aldus de jury. Een pakkende tekst en een zeer bekende melodie. Het schreeuwgehalte lag zeker goed, alleen op uiterlijke vertoning scoorden zij aanmerkelijk minder, aldus voorzitter Erik Roeling.

Het token werd nu doorgegeven aan Perspectief, die het lied voordroegen dat zij al eens eerder op het open podium ten gehore hadden gebracht. Net als het nummer van Jan Maarten was ook dit nummer op de melodie van "Under the bridge", weinig origineel dus. Qua uiterlijke vertoning scoorden zij nog slechter dan Chaos. Inhoudelijk zat het lied goed in elkaar,

maar het mistte een goede meezingbare melodie.

Plichtsgetrouw had het huidige bestuur Anno Luce ook een nummertje gemaakt en wel op de melodie van "Ik leef niet meer voor jou" van Marco Borsato. Zoals ook door de jury werd toegegeven is het zeer gewaagd een melodie van Marco Borsato te

De onafhankelijke jury. Van links naar rechts: Floran Peeters (a.k.a Henk), Mark Kempenaar en Erik Roeling.

gebruiken voor een Van-der-Waalslied. Qua durf scoorden zij dus hoge ogen. Echter op de andere gebieden bleven zij een beetje achter.

Als laatste was het de beurt aan de aanwezige

De gelukkige winnaars, de vertegenwoordiging van Evolutie.

oude ballen, het bestuur Evolutie, om hun alom bekende lied ten gehore te brengen. Een meeslepend epos op de melodie van “I love my wife”, geen idee van wie. Aangezien dit lied heden ten dage zeer populair is bij het gemiddelde Van-der-Waalslid, werd enthousiast meegezongen.

Na ampel overleg binnen de twee tot overleggen in staat zijnde juryleden werd besloten het ontzettend ingeburgerde Van-der-Waalslied van het bestuur Evolutie uit te roepen tot winnaar. Hierna werd een canonversie ten gehore gebracht wat vooral onder Chaos goed werd ontvangen (waarschijnlijk vanwege de tamelijk chaotische uitvoering van het geheel). Echter wil dit niet zeggen dat het lied van het bestuur Evolutie nu het officiële Van-der-Waalslied is of zal worden. De auteurs van het num-

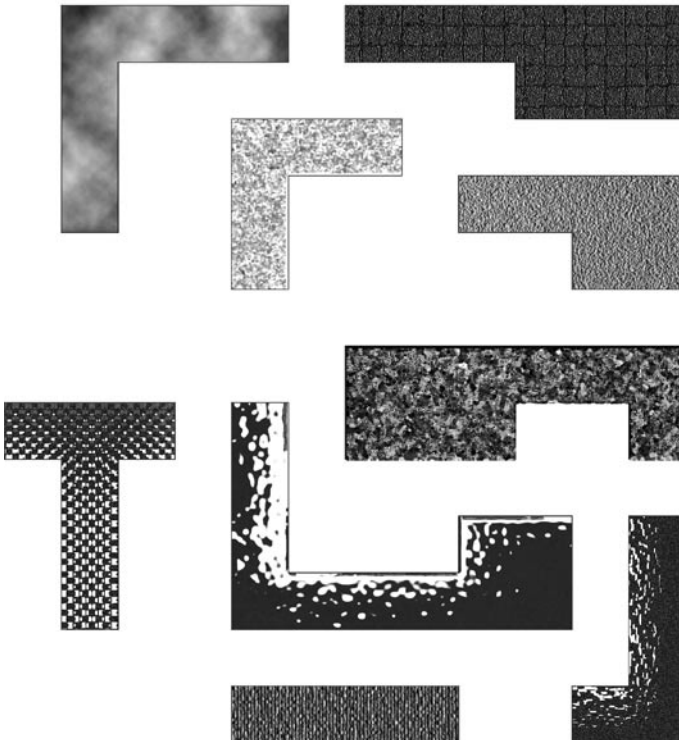
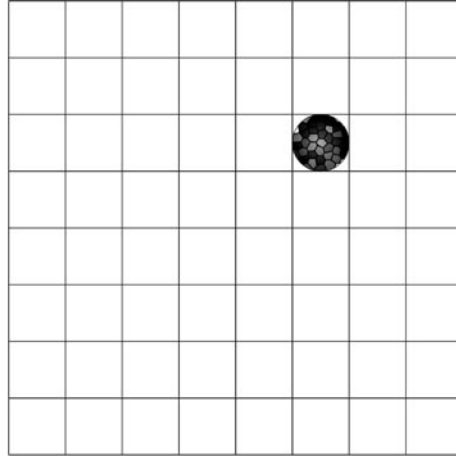
mer zijn van mening dat hun lied, hoewel zeer geniaal, meezing en –schreeuwbaar, makkelijk te onthouden en geschreven door een uitmuntend bestuur, het nodig cachet mist om tot een officieel lied te mogen worden uitgeroepen. Wij blijven echter van mening dat ons lied nog steeds zeer goed functioneert om bijvoorbeeld Thor te overstemmen.

Legpuzzel

door Han Crijns

Ook in deze Koerier mag een bijzondere puzzel niet ontbreken natuurlijk. Deze keer is dat een apart soort legpuzzel. Plaats de stukken rond de stip zó dat alle stukken passen. Inzendingen vóór donderdag 13 maart in het Koerierpostvak of naar koerier@vdwaals.nl

Hertog Jan-excursie

door Jan Kuchel

Zes november was het dan zo ver, na een aantal weken organisatie en agressieve promotie en marketingtechnieken waaronder stickers op bierflesjes en blikjes en posters, gingen we eindelijk met zo'n twintig man naar de brouwerij. We hadden even voor één uur op het station afgesproken en gelukkig kwam de trein toen ook netjes op tijd. In Venlo moesten we overstappen op de bus naar Arcen en dat ging ook perfect,

althoewel we wel lang in de kou moesten staan omdat de bus voor geen meter aansloot op de trein. Uiteindelijk kwamen we dan toch rond een uur of 3 aan in het proeflokaal dat naast de brouwerij staat en voorzien is van een heuse pipeline die ergens uit de brouwerij vandaan komt. Verder was er ook nog het langste kratje ter wereld te bewonderen en een winkel waar je erg snel al je geld kon inwisselen tegen leuke Hertog Jan-hebbedingetjes waarvan je je naderhand in nuchtere toestand afvraagt waarom je 't gekocht hebt. Nadat ik als de financiële mongool van de groep een flinke berg geld had overhandigd

kregen we eindelijk de langverwachte rondleiding. Naast de gebruikelijke brouwketels zagen we ook nog het oude brouwhuis met open gisting-

kuipen en de bottelarij die helaas niet aanstond waardoor we langsvliegende en klepperende flesjes moesten missen. Er waren ook een aantal bieren te zien die helaas niet meer gebrouwen worden want Interbrew is stom. Toen we hoorden dat de Lieve ook niet meer gemaakt wordt en er in het proeflokaal de laatste fusten aangesloten waren kwam natuurlijk het ultieme plan om alles wat ze nog hadden op te drinken. Dat lukte helaas niet. Nadat we nog een aantal andere lekkere biertjes genuttigd en een Gelderse broodplank verslonden hadden was het weer tijd om richting Eindhoven te gaan met behulp van onze geliefde Hermes en NS. In de trein werd uiteraard een heel treinstel onveilig gemaakt door een aantal Borreltenders en minder grote helden waardoor er vrij snel geen andere mensen te zien waren en wij het treinstel voor ons alleen hadden. Voldaan aangekomen in

Eindhoven ging de een naar huis, de ander eten en ook nog een aantal mensen inclusief ik naar Van der Waals.

FIRE!!!!!!

door Harm Knoops

Onlangs hebben wij als ExiT het meest brandgevaarlijke feest georganiseerd in de geschiedenis van Van der Waals. Hiervoor hadden wij café Krazy Kangeroo omgetoverd tot een ware vuurzee. Bij binnenkomst kreeg iedereen een sterretje om de sfeer er al meteen in te laten komen. Ook kreeg iedereen een welkomstdrankje. Dit smaakte de meesten goed al had niet iedereen door dat het de bedoeling was om dit drankje in één keer achterover te slaan met slagroom en al. Naarmate de avond vorderde, werd het steeds gezelliger en dit kon je zelfs buiten merken waardoor er ook andere mensen op af kwamen, waaronder twee blonde meisjes die we maar binnen hebben laten komen om het vrouwentekort terug te dringen, een probleem dat altijd aanwezig is bij N-feesten (ze hebben zelfs kaartjes gekocht!). Tot ons genoegen waren de Belgen goed vertegenwoordigd. Ook de eerstejaars hadden wel zin in een feestje, dit heeft Arjan

Ook het bestuur vermaakt zich prima.

R. wel gemerkt. Om het thema nog wat verder uit te werken kregen veel mensen een originele tekst opgeplakt met het nodige plakband. Vreemd genoeg is het niet tot een echte brand gekomen. Om een eventuele brand te blussen hadden we ook waterpistolen meegenomen. Chaos was op hetzelfde idee gekomen en ze moesten weer patsen dus namen ze grotere pistolen mee (toch moeten we Chaos complimenteren met de mooie aankleding). Om twee uur was het afgelopen, maar we hadden nog moeite om de mensen weg te krijgen wat natuurlijk een goed teken is. Al met al een goed feest.

Impressie van de hete ambiance die avond.

Van der Waals voor beginners

door Merlijn Jakobs

Beste mensen, trek allemaal jullie agenda's want wat nu komt dat mogen jullie niet missen. Noteer en onderstreep: 15 oktober: Energy 2003: Blow a bulb. Op deze nu al geslaagde middag krijgen jullie de mogelijkheid om in teams van ongeveer 5 man een fantastisch idee te realiseren, waarna de verschillende teams het tegen elkaar zullen opnemen in "The key to energy". Omdat de inwendige mens natuurlijk ook de nodige aandacht behoeft en er zeker een goede bodem gelegd moet worden om een mooie afsluitende borrel op te bouwen, zal er natuurlijk ook de mogelijkheid zijn om de inmiddels voor Van-der-Waalsleden vertrouwde chinees te verorberen. Nog een keer voor de wat trageren onder ons: 15 oktober noteren en, niet vergeten, bring your hammer.

Maandag 3 februari was het dan zover. Na een knap staaltje plannen van ons onvolprezen bestuur (het werd slechts één maal uitgesteld), waren elf (zou dat aantal iets te maken hebben met een naderend volksfeest?) enthousiastelingen dan verzameld in de 'Salon' voor Van der Waals voor beginners. Hoewel de naam van de activiteit anders doet vermoeden was deze bedoeld voor leden die een commissie draaien, om eens te ervaren wat er allemaal

komt kijken bij het organiseren van een activiteit (volgens mij leer je dat vanzelf als je een commissie draait, maar dat terzijde). Na een korte introductie door Alex, die even vertelde wat het programma was, mochten we aan de slag.

Er werden drie groepen gemaakt, die alledrie voorzien werden van een ervaren begeleider, en die de opdracht kregen om in een avond, jawel, je leest het goed, om in één avond een activiteit te organiseren voor de leden

van Van der Waals. Geen tijd te verliezen dus. Floran (a.k.a. Henk; red.) bepaalde bij ons op geheel democratische wijze dat hij voorzitter zou zijn, waarna mij door mijn drie groepsleden de volledig vrije keus gelaten werd om te notuleren. (Met als uitermate zwakke smoes dat ik daar al ervaring mee had in de symposium commissie. Mijn verweer dat deze avond juist bedoeld was om te leren wat er alle-

maal bij komt kijken om iets te organiseren en dat ik anderen de kans om ervaring op te doen met notuleren niet wilde ontnemen, werd helaas niet serieus in overweging genomen.)

Hierna was het nodig om een thema te

Studievereniging voor Technische Natuurkunde
Johannes Diderik van der Waals

ENERGY 2003

De grote Van-der-Waals
constructiewedstrijd

Woensdag 15 oktober
van 12:45 tot 21:00
met borrel!!

Jullie opdracht:
blow a bulb

-kosten: 2 Euro per
persoon
-inschrijven in teams
van 5 personen
-bring your hammer!

De activiteiten van Van der Waals worden gesteund door

THALES

www.philips.nl

kiezen, waarbij onze keus al snel op energie viel, 'want dat was lekker breed, daar kun je het meest mee'. Volgende stappen waren daarna het bedenken van de activiteit zelf, het zoeken van een datum, maken van een begroting en het regelen van de noodzakelijke dingen om natuurlijk deelnemers te werven. Werven is hier inderdaad het juiste woord, want het valt vaak niet mee om jullie enthousiast te krijgen voor een activiteit. De meest rottige smoezen komen langs als je een dagje gaat promoten.

Na een paar minuten brainstormen kwamen we al gauw op een soort knutselmiddag uit. We wilden iets dat nog niet eerder gedaan was bij Van der Waals; je moest er lekker mee bezig kunnen zijn, er moest een wedstrijdement in zitten en er moest iets van natuurkunde aan verbonden zijn. Deze keus bracht nogal wat dingen met zich mee; hoe komen we aan materialen, waar gaan we het houden, willen we er een soort scrap-heap challenge van maken en op welke datum plannen we het?

Inmiddels was het tijd geworden om onze honger te gaan stillen en met de gehele groep begaven we ons richting de Dommelstraat, alwaar we in een plaatselijke eetgelegenheid onze magen dachten te gaan vullen. Helaas dacht het personeel van deze niet nader te noemen zaak daar anders over aangezien ze ons bijna twee uur hebben laten zitten alvorens we ons welverdiende voedsel voorgeschoteld kregen.

Na deze eenvoudige doch voedzame maaltijd togen wij vol goede moed weer aan het werk. De begroting was bijna af, een datum was ook betrekkelijk snel gevonden en als locatie kozen we toch voor N-laag, hoewel een vuilnisbelt als entourage toch ook zijn charmes heeft voor een dergelijke activiteit. Restte nog het fabriceren van een affiche en het presenteren van de activiteit aan de andere groepen, het bestuur, de begeleiders

en andere belangstellenden. Na een drietal flitsende presentaties mocht iedereen inschrijven op een activiteit, en de activiteit met de meeste inschrijvingen werd beloont met twee flessen la Chouffe. Uiteindelijk kwam Energy 2003 als winnaar uit de bus en kon iedereen, na de afsluitende borrel, die, na een lang en zwaar weekend, helaas niet meer aan mij besteed was, met een goed gevoel en een hoop extra bagage op het gebied van activiteiten organiseren voor Van der Waals huiswaarts keren.

Mijn eerste Chaos Dies

door Arjan Meertens

Er werd mij gevraagd iets te schrijven over het Chaos dies weekend. Nou bij deze dan:

Het begon allemaal op een regenachtige dag ergens in december. Nou alhoewel regen-achtig, daar waren de meningen nogal over verdeeld. Sommigen vonden dat het regen-de en Carolien vond van niet. "Daar was het te koud voor", zei ze. Ze kon echter niet verklaren hoe het kwam dat wij nat werden. Hoe dan ook, we vertrokken op vrijdagmiddag, de planning was 1 uur, maar ja hoe kan het ook anders: het vertrek ging een beetje Chaotisch, maar uiteindelijk na maar een half uur vertraging gingen we dan

Dit is echt construx

waren we zonder zijn hulp nu nog bezig met boompjes tekenen en rijen maken. Shit, dwaal ik al weer af. Waar was ik? Oh ja, in het busje. Na een lange vermoeiende reis kwamen we eindelijk aan in Luxemburg, tenminste dat werd mij verteld. In een moment van onoplettendheid van mij zijn we de grens gepasseerd en toen ik weer wakker werd en naar buiten keek, bleek het dat het heel erg mistig was. Nou zullen een aantal van jullie denken: "Nou, dat zal allemaal wel meevallen." Maar dat is niet zo, het was echt heel mistig. Toen we eindelijk na lang langzaam rijden om de weg toch maar een beetje te kunnen volgen bij de jeugdherberg (onze eindbestemming in Bourglinster) aankwamen ging iedereen (nou ja, de mensen die er al waren, want busje 2 was fout gereden (Arjan H. reed)) een bed zoeken en zijn spullen allemaal netjes geordend (lees chaotisch) uitpakken. Oh ja, een tip voor volgend jaar voor mezelf neem dan wel handdoeken mee, want T-shirts zijn niet zo wateropnemend. Maar om het verhaal toch maar een beetje kort te houden is hier een korte samenvatting van wat er toen gebeurde. De rest kwam ook aan en we gingen in de stad eten. Toch maar eventjes iets over het eten voor

Wij zijn niet zat wij zijn een vliegtuig.

op weg naar het pittoreske Luxemburg. Het eerste deel van de reis verliep voorspoedig. We hadden nog een onopgeloste puzzel uit de Koerier (Han C. bedankt). Ik moet mijn bedankje aan Han even uitleggen, denk ik. Er zijn twee redenen om hem te bedanken: ten eerste heeft hij de puzzels in de koerier gezet en ten tweede

de mensen die er niet bijwaren. We gingen eten in een typisch Luxemburgs restaurantje. Natuurlijk hadden ze er ook typisch Luxemburgse gerechten. En ik ging voor de varkenspoot. Nou toen het kwam dacht ik: "Lekker!" en dat was het ook. Later zijn we naar een cafeetje gegaan, genaamd Yesterday, en daar hebben we de rest van de avond onszelf vermaakt.

Toen we de volgende ochtend wakker werden, hebben we eerst op ons gemak ontbeten. (Oh ja waar we mee aan het spelen waren tijdens het ontbijt, dat was construx en geen knex.)

Maar na het ontbijt gingen we vergaderen. Een vergadering waarin ook de bestuurswissel plaats zou vinden. Ja, dit zal onverwacht zijn voor een aantal mensen die Chaos misschien nog niet zo goed kennen, maar Chaos heeft een bestuur.

Toen dat allemaal achter de rug was, zijn we

Nieuwe voorzitter (Pier)

een kasteel wezen bezichtigen. Het was echt een prachtig kasteel, alleen het viel tegen dat de echo zo vals was (Machteld, nee, het lag niet aan jou).

Vervolgens gingen we een hapje eten, want het was wel een mooi kasteel maar er was niets te eten. Dus wij weer rijden (nu was het overdag dus er was minder mist). Uiteindelijk komen we aan bij een klein gezellig dorpje, waar je iets kon eten. Ze hadden onder andere broodjes worst, erwtensoep en

glühwein. Toen onze buikjes een beetje gevuld waren zijn we maar naar de jeugdherberg teruggegaan waar we een overheerlijke pastamaaltijd hebben opgegeten. Na de afterdinnerdip zijn we weer naar Luxemburg stad gegaan en hebben ons net als de vorige avond goed vermaakt.

Over de avond zelf zal ik weinig zeggen maar er zijn mij wel een paar dingen opgevallen. Machteld, met het karaoke heb jij gewonnen (maar het lag toch niet aan de echo). Arjan H., ik zal je een tip geven: als

je je jas afgeeft en die gast van de jassen wil je een bonnetje geven, moet je niet zomaar weglopen. En als je dan terug gaat om het te regelen, doe dan niet nog een keer precies hetzelfde. Maar ook deze keer zijn we weer veilig bij de jeugdherberg aangekomen.

De volgende ochtend moesten we vroeg weer op om ons voor te bereiden op de spannende grottentocht in Maastricht. Donker is daar echt donker. Oh ja, nog een detail voor als je ooit in Maastricht wilt parkeren. Als je in je eentje bent, rijdt dan nooit een vent aan die te voet een parkeerplaats vrijhoudt, want dat stellen ze in Maastricht niet op prijs.

Al met al is het allemaal goed gekomen. En na de bijzonder spannende avonturentocht waar ik eigenlijk niet aan mee mocht doen (Rob bedankt en goed geregeld) maar toch aan mee heb gedaan, zijn we weer naar Eindhoven gegaan. Daar aangekomen zijn we chinees gaan eten en daarna naar huis gegaan. Ja, dat was eigenlijk mijn verhaal van mijn allereerste Dies. Kortom het was zeer gezellig.

Nieuwe secretaris (slapende Daan)

Enkele zeer objectieve verschillen tussen België en Holland!!!

door Barabas

Reeds vier maanden hang ik hier nu al wat rond in dat Nederlandje van jullie en ik moet zeggen: het is een fijn land met vriendelijke mensen. Toch zijn er zaken die voor mij en de andere Belgen licht komisch zijn als je er de eerste keer mee kennis maakt tot behoorlijk irritant als ge het voor den tiende keer in uw strot geramd krijgt. Meestal zijn het echter gewoon kleinere details die het leven in een andere land en cultuur aangenaam verrassend maken.

Dus dacht ik dat het mijn taak was om de Koerier wat te vervuilen met enkele zaken die voor d'Ollanders (that would be you) doodnormaal lijken, maar waarvoor een Belg al eens raar opkijkt. En daarom zijn hier de o zo lang verwachte... "enkele zeer objectieve verschillen tussen België en Holland!!!":

- Nationale sport nummer 1: door het rood rijden.
- Een gans brood in uw boekentas moffelen, een potteke boter, een thermos koffie, een pot suiker en een bakske melk en dan alles uithalen in het midden van de les.
- Kijkavonden: in België wordt u niet gevraagd u te identificeren met een stuk fruit om een kot te kunnen krijgen.
- De lichten zijn langer rood.
- In Nederland moogt ge geen 110 rijden als er een bord staat van 80.
- Om gsm met abonnement te kopen als Belg hebt ge uw reispaspoort nodig.
- De Nederlanders zijn over het algemeen vriendelijker (verkopers, profs, ...).
- Informatiefilmpjes over van alles en nog wat op tv: hoe steek ik vuurwerk af, waarom moet ik gaan stemmen, enz.
- Muren vol postbussen waar bij nader inzien een curryworst in blijkt te zitten.
- Voorrang van rechts geven terwijl ge op een rond punt zit.
- Borrel: een Belg heeft niet zo de gewoonte om zich op donderdag om 16.00 uur samen met de prof waar 'ie net les van gehad heeft te bezatten. Wel plezant.
- Alle Hollandersmoppen worden hier ook verteld maar dan met het woord "Hollander" vervangen door het woord "Duitsler".
- Zuinigheid op het gebied van mayonaise op fritten.
- De wagens van de Nederlandse autorijscholen lijken van ver op een taxi.
- Het schoonmaken van de rooi lichten (stoplichten aan een kruispunt) met ne hogedrukreiniger.
- Kijkavonden: ja ik kan er nog altijd nie van over. Minstens de moeite waard

om twee keer te vermelden.

- Melk drinken bij uw avondeten. Of beter gezegd: dat ZIJ melk drinken bij HUN avondeten.
- Een vleeskroket en ook een broodje kopen, de vleeskroket tussen het broodje plaatsen en dat dan opeten onder de naam “broodje kroket”.
- Om een Nederlandse muur te verven: eerst voorstrijk gebruiken!
- Geen plastic zakske krijgen in de supermarkt, tenzij na aankoop bij de zakkenautomaat (persoonlijk vind ik dit positief, de meningen zijn echter verdeeld).
- Sluittingsuur op donderdag om 2.00 uur: ons cafés sluiten als er geen volk meer zit.
- De betekenis van “een grote foef toepassen” klinkt ons nogal raar in de oren want bij ons is een foef dat bij de meisjes helemaal onderaan in ’t midden (daar ja). Verder is iets “eruit vogelen” ook nogal vreemd want vogelen is bij ons een nogal vulgair woord voor vrijen.
- Het gebruik van een meewerkend voorwerp als onderwerp (hun zeggen dat).
- Een zeer recente: een groot deel van de Nederlanders haalt het einde

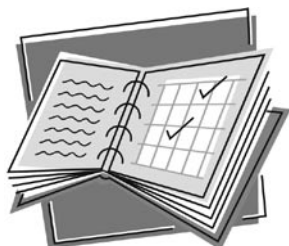
Ja da was het dan voor deze keer. Barabas zal zijn activiteiten uitbreiden in de toekomst. Op dinsdag 18 februari is al een excursie gepland naar vakantieland bij uitstek, oase van rust met ongerepte natuur, een heerlijke haute cuisine, schoon vrouwen en duizenden jaren van hoogstaande cultuur... België! Het programma ligt nog niet helemaal vast maar voor meer info: zie de website van Barabas.

In de volgende Koerier zal ook een verslag te lezen zijn over de erg chaotische maar al bij al toch geslaagde cantus van 7 januari jongstleden.

Wil ik dan nog iedereen in naam van het ganse Barabasbestuur een goed 2003 wensen BE-HALVE die zeepsmoel die mijne fiets heeft gestolen(groen met kapot zadel, pas nieuw binnenband en gele Studio Brusselsticker): die wens ik toe dat em met zijn neushaar tussen mijn spaken geraakt waardoor zijne dikke teen blijvende schade ondervindt die door de ziekenkas niet wordt gedekt.

N.B.: Barabas vanaf nu ook online: <http://browse.to/barabas>.

Activiteitenagenda

- 17 feb. Excursie ESA-Estec
18 feb. Excursie LUC
Groot feest
18 & 19 feb. Management Trainingsdagen
8 apr. Discussiemiddag EPZ - Greenpeace
11 apr. Excursie ASML
31 mrt. - 4 apr. European Week Eindhoven
22 - 25 mei Uitwisseling Stuttgart
5 - 8 juni Uitwisseling Eindhoven

Adverteerdersindex

- Kaft Philips
13 Accenture
17 Shell
Achterkaft ASML